

Švelniai ♩ = 63–76

1. Die - ve, ar - čiau Ta - vęs ver - žias šir - dis;
 2. Nors kaip Jo - kū - bui man tek - tų ke - liaut
 3. Laip - tus dan - gun ma - tyt taip no - riu aš;

Kris - taus au - ka už mus - ma - no vil - tis.
 ir nak - tį ant ak - mens gal - vą pri - glaust,
 vi - sos ma - lo - nės šios, Die - ve, iš Ta - vęs.

Dėl to vi - liuo - si būt, Die - ve, ar - čiau Ta - vęs,
 sap - nuot no - rė - čiau aš e - sąs ar - čiau Ta - vęs,
 An - ge - lus Tu siun - ti kvies - ti ar - čiau Ta - vęs,

Die - ve, ar - čiau Ta - vęs, ar - čiau Ta - vęs.

4. Pabudęs su mintim šlovint Tave,
 naują gyvenimą pradedu čia.
 Prisiekiu visad būt, Dieve, arčiau Tavęs,
 Dieve, arčiau Tavęs, arčiau Tavęs.

5. Net kai pakilsiu jau džiugiai dangun,
 žemę palikęs šią suktis ratu,
 mano giesmė skambės: Dieve, arčiau Tavęs,
 Dieve, arčiau Tavęs, arčiau Tavęs.